

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΩΡΕΑ
ΑΝΑΣΤ. Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

Η ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΗ ΚΥΡΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΒΕΡΩΦ
ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΤΕΚΝΩΝ ΑΥΤΗΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΑΥΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΒΕΡΩΦ

ΕΞ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ ΕΧΟΡΗΓΗΣΕ

Π

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΚΡΗΤΗΣ
ΑΡΧ. 60070
ΔΩΡΕΑ ΑΝΑΣΤ. Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

Τῇ ὑπερομάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια
ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἡ ἀνακειμένη Σοι καὶ σεμννομένη καὶ στεφομένη τῷ Σῶ ὀνόματι, Σοὶ τῇ ὑπερομάχῳ καὶ ἀηττήῳ στρατηγῷ ἀναγράφει τὰ νικητήρια καὶ σωτήρια ἐπὶ τῇ ἀπολυτρώσει τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου.

Μεμελανωμένη ἐκ τῶν τραυμάτων, περιεοραντισμένη τῇ σποδῷ τοῦ πένθους, τραύματα ἀδηλα καὶ ἐκδηλα φέρουσα, τὰ τραύματα περικαλύπτουσα καὶ τὴν σποδὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀποτινάσσουσα συγκαλεῖ τὰς παρθένους καὶ τοὺς χοροὺς τῶν πιστῶν, νυμφικὴν περιβεβλημένη στολὴν, τὴν λύραν κινουσα εἰς ᾠδὰς χαριστηρίους, τὸν αἶνον καὶ τὴν εὐχαριστίαν Σοὶ τῇ πανάγῳ Παρθένῳ ἐν εὐχαριστίᾳ προσνέμουσα.

Ὅσοι πιστοί, ὅσοι ἀπὸ τῶν ἐπάλλξεων αὐτῆς περίτρομοι διὰ τῶν αἰώνων τὴν ἀγωνίαν αὐτῆς παρηκολουθήσαμεν, ὅσοι τὰ συντριμματα τῆς ρομφαίας καὶ τῶν τόξων τῶν λυσσαλέων ἐχθρῶν ἐκ τῶν τειχῶν αὐτῆς εἰς χοῦν λεπυνθέντα εἶδομεν, ὅσοι τὴν καταγίδα ὑψουμένη καὶ κορυφουμένη καὶ τοὺς συσεισμούς τῶν μοχλῶν αὐτῆς κατὰ τὰς φοβεράς ἐκείνας νύκτας ἠκούσαμεν, ὅσοι δολίῳ φρονήματι καὶ πονηρᾷ γνώμῃ ἐκοιζωθέντες ἐκείθεν ἀπαράκλητοι πλανώμεθα, ὅσοι εἰς χεῖρας ἐχθρῶν συνεκλείσθητε, ὅσοι ζῶντες καὶ ὅσοι νεκροί, πλατύνωμεν τὸ στόμα τὸν πόνον περικρύπτοντες καὶ συμπνίγοντες καὶ τῇ πανάγῳ Παρθένῳ τῇ σάλπιγγι τῶν ἀσμάτων τὰ νικητήρια ἄσωμεν, ὅτι ἠτοίμασε τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιψάντων ἡμᾶς.

Αἵματα πανάγια, δάκρυα πανόλβια ἀπὸ σώματα μαρτύρων, ἀπὸ βλέφαρα πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, μοναχῶν, βασιλέων, πατέρων, μητέρων παρθένων, ἐπότισαν τὸ ἱερόν σου χῶμα, Πόλις αἰωνία τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ οἱ στεναγμοὶ τῶν καρδιῶν τοῦ λαοῦ σου ἐκάλυπτον τὰ θλιβερὰ ἠχήματα τῶν σημάτων τοῦ μεγάλου σου ναοῦ. Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου τὰς μυριάδας τῶν Σκυθῶν, τῶν Οὐνῶν, τῶν Περσῶν, τῶν Μήδων, τῶν Ἀβάρων καὶ τῶν Τούρκων κατασειόντων τὰ τείχη σου καὶ εἰς τὰς βροντὰς τῶν τόξων καὶ τὴν κλαγγὴν τῶν ἀρμάτων των, ἐκινεῖτο καὶ ἐκάμπτετο τὸ γόνυ σου πρὸς τὴν γῆν καὶ ἡ ψυχὴ σου πρὸς τὰ ἄνω, καὶ ἤναπτεν ἡ πίστις σου ἀπὸ τὰς φλόγας τῆς ἀπίστου λύσεως τὸ θυμιατήριον τῆς ψυχῆς σου καὶ ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος ἀπέπνιγε τῆς ἀπιστίας τοὺς καπνοὺς καὶ εἰς τὰ ρεύματα τῶν δακρύων τῆς συντριβῆς σου ἀπεπνίγετο ἵππος καὶ ἀναβάτης καὶ ἄρματα. Ἐξω τῶν τειχῶν σου κατορχεῖτο ἐν ἀλαλαγμῷ ἡμανία καὶ ἔσω ἐπανηγύριζε τὸ δάκρυον κινουὶν εἰς ἄφωνον ἀρμονικὴν συμφωνίαν τὰ χεῖλη τῶν πιστῶν σου πρὸς τὴν Ὑπέρομαχον κτύποι ἀρμάτων ἔξωθεν, κτύποι δακρύων ἔσωθεν· βρονταὶ ἔξωθεν λύσεως, ἀστραπαὶ ἐνδοθεν πίστεως· καὶ εἰς τὸ πῦρ τῶν κεραινῶν τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς πίστεως ἐδονεῖτο ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ ἀφρίζον κύμα ἐδέχετο κατνίζον τὰ ἀπίστα σώματα κατησχυμένα καὶ ἄταφα· εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὀλολυγμοὶ νεκρικῆς πομπῆς καὶ ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ μεγάλου ναοῦ ἄσματα νικητήρια. Ἦκουσες θρήνους καὶ ἐπέψεις νίκας· διεδοθήθησαν οἱ θόλοι σου ἐκ τῶν ἐπινικίων ἀσμάτων· συνεκρότησαν χοροὺς αἱ θυγατέρες σου τὴν ἀ-